

Reparation. Som det nu er, forvoldes der kun Forsinkelser og Udgifter paa forskellig Maade.

Jeg skal nu kun til Slut sige, at vor Sølov nu en Gang er alle Sømænds Grundlov, og vor Søret er Sømændenes Ret. Vi have de internationale Søfartsregler for at betrygge Sejladsen ikke alene her, men overalt i Verden. Det forekommer mig derfor, at vi bør have en søkyndig Mand til at være den øverste Leder over Søfarten under Generaldirektoratet. Jeg ved, at Ordningen nu er saaledes, at vi have en Generaldirektør og 4 andre Direktører, men jeg finder, at det er uheldigt, at man overdrager disse Ledelsen af Skibene, hvortil der dog fordres sømandsmæssigt Kendskab. Det er ikke betryggende hverken for Officerer, Mandskab eller Publikum.

Jeg henvender mig dernæst til den højtærede Indenrigsminister for at sige lidt om nogle Punkter paa hans Budget. Jeg skal da pege paa Tilskuddet til de tekniske Skoler. Det er i Aar som i Fjor opført med 175,000 Kr., og da man ved, at det er et Beløb, som blev forhøjet i Fjor, skal jeg ikke i Aar beklage mig derover, men jeg skal tværtimod paa enhver mulig Maade sige den højtærede Minister Tak derfor, ligesom jeg i Fjor gjorde. Jeg vil dog henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at Skolernes Antal stiger, og at de derfor vistnok næste Aar bør have lidt mere, end de nu faa. Dernæst skal jeg paa Industriens Vegne takke for den Forhøjelse paa 10,000 Kr., som foreslaas til uformuende Haandværkeres Ophold paa tekniske Skoler. Der findes ogsaa opført her to andre Ting, nemlig en Sum til Studierejser for Haandværkere i Indland og Udland. Den fordeles i to Dele, en til Indland og en til Udland — 5,000 Kr. til hver. Disse 5,000 Kr. til hver synes jeg er noget lidt, og jeg skal begrunde hvorfor. De søgtes de sidste to Aar af ca. 200, et Aar vistnok endogsaa af ca. 240, og deraf var man kun i Stand til at yde Hjælp til 80, og det var i Beløb, hvoraf kun to fik 100 Kr., medens andre kun fik Beløb mellem 40—75 Kr. Jeg synes, det er noget lidt, naar det atraas af saa mange unge, uformuende Haandværkere. Med Hensyn til de Rejsunderstøttelser, der bevilges til Indlandet

og fordeles af Ministeren, har ingen faaet over 200 Kr., og jeg ved ikke, hvor mange der er gaaet derfra med uforrettet Sag, efter at deres Ansøgning er kommen ind, men jeg tvivler ikke om, at det er et temmelig betydeligt Antal. Og hvad angaar Rejserne i Udlandet for de ubemidlede, unge Haandværkere, er Beløbet hertil 8,000 Kr. Hvor mange Ansøgere der her har været, kan jeg heller ikke sige, da jeg ikke har undersøgt det tilstrækkeligt — det er jo Ministeriet, der fordeler Beløbet — men jeg ved af personlig Erfaring, at der er mange efter alles Skøn dygtige og værdige, unge Haandværkere, der have maattet gaa derfra med uforrettet Sag, skønt de havde alle Betingelserne.

Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister og Tinget vilde være med til at give en lidt forøget Bevilling til de to Poster. Det er altsaa Posterne 10,000 Kr. til Studierejser og 8000 Kr. til Rejser i Udlandet for ubemidlede Haandværkere, jeg ønsker forhøjede. Man maa erindre, at man ikke har mange Maader at støtte Industrien paa; en af de bedste, man i Øjeblikket har, er, at man søger at hjælpe den til at faa baade ad teknisk og almindelig Vej saa god Kundskab, at den er i Stand til at modstaa Konkurrencen. De, der ikke kende Haandværkernes Stilling, ville neppe tro, hvilke Kampe der føres. Jeg tænker saaledes f. Eks. paa en Anmodning, der kom til mig for nogle Dage siden. Jeg har faaet Anmodning om at fremdrage denne Sag, og jeg skal gøre det, ikke fordi jeg tror, det hjælper noget, men fordi de Herter deraf ville kunne skønne, hvorledes Forholdene have udviklet sig. Det er kommet saa vidt, at man sender Skrædere ud paa Cykle med Prøver, og disse Cykleskrædere rejse fra Gaard til Gaard, fra Hus til Hus og spørge, om Beboerne trænge til ny Frakker eller ny Benklæder, de tage saa Maal af dem — Prøver have de med — og derefter faa Folk saa sendt Klæderne inde fra København. Der kan jo dertil siges, at Haandværkerne i andre Byer og paa Landet kunne gøre ligesaa, men naar man er kommen saa langt ned, at man anviser Haandværkerne den Vej, saa er man inde paa en Vej, som ikke højner Haandværkernes Dygtighed, thi det vil vel enhver forstaa, at et